

En reseberättelse från Familjen Pettersson från Nora i Västmanland

Vårt möte med Gambia, Chigambas och Kadijatou

Tidigare i år gjorde familjen en fantastisk resa – en rundtur genom Gambia. En av de största upplevelserna var att träffa vårt fadderbarn.

Efter en väldigt "guppig" flygtur från Stockholm/Arlanda till Gambia via Teneriffa så var vi framme på Mansehotell i Gambia. Skönt att slippa Sveriges februarikyla.

Väckning 05.40, frukost och vi 36 st vingresenärer (10 svenskar och 26 från Norge) fördelade oss i två bussar. Vi färjade över till andra sidan floden, från Banjul till Barra.

Hela familjen satt förväntansfulla i bussen, annorlunda natur, enorm värme, kor, åsnor och getter på vägarna. Människorna

Två sådana här bussar åkte vi.

var trevliga, men tiggande.

Vi stannade i Farefenni där vi åt lunch och gick på marknad. Nästa stopp var i Wassu där vi tittade på "The stone cirkels" och underhållning av barn som dansade och sjöng. När vi väl var framme i Jang

Jang Bureg hade vi åkt 25 mil med bussen. VILKET ställe! Det var helt otroligt vackert, låg precis vid floden. Vi satt i lugnet och njöt av utsikten, tittade på de vilda aporna som sprang omkring och bara inandades intryck.

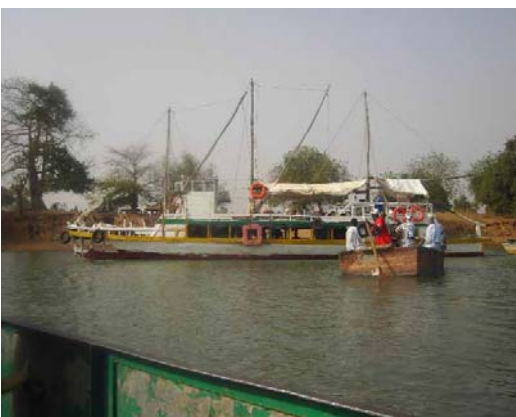

Erik och Elin vid vår hydda

Vilda apor

Vi bodde i hyddor utan el och på kvällen då Madinkastammen uppträdde så tändes oljelampor och det gjordes upp en lägereld.

Vid frukosten då vi tidigare hade vaknat av böneutrop kom en apa och tog Eriks frukostsmörgås, vilken blick han fick. Nästa dag satte vi oss i en pirog (båt) och gjorde en fantastisk resa på floden.

Vi åt lunch på båten, solade på soldäck och njöt av den fantastiska utsikten.

Efter sex timmar på Gambiafloden anlände vi till Basse och checkade in på Fulladu camp.

Så här bodde vi på Fullado camp

Nu var vi pirriga, vi väntade på Chigambas skolchef Lama som skulle komma och hämta oss. Rätt som det var så dök han upp och vi bestämde att vi skulle besöka Kadijatou och att vi gärna ville se skolorna också.

Vi åker här över floden med en liten plåtbåt och på fastlandet i Basse ordnade Lama en bil. Först åker vi till en affär och handlar ris, olja, tvål, tvättmedel, kaffe mm som vi hade med oss som gåvor till familjen. Att färdas i denna bil och att se Basse är en upplevelse.

På skumpiga gator, in i tränga gränder och i gassande sol tog vi oss till vårt fadderbarn. Det var en stor, fattig men mycket varm och kärleksfull familj. Märkligt att man kan tycka om någon så mycket som man bara sett på kort.

Familjen bestod av flera fruar med barn. Vi satt och pratade, gav våra gåvor, vi hade med kläder och leksaker från Sverige. Elin 12 år säger att det var jätte spännande och roligt att träffa vårt fadderbarn på riktigt. Det går inte att förstå hur det är här om man inte varit här. Jag skulle vilja prata mer med barnen, men vi är alla blyga och det är svårt att prata engelska. Hoppas vi kan skriva brev till varandra så att vi får bättre kontakt.

Känslan att känna att denna flicka får gå i skolan tack vare Chigambas är underbar. Det är bara Kadijatou av alla barnen som går i skolan. Både mamman och pappan är döda så de största syskonen och de andra fruarna tillsammans med en gudfar kämpar för att få allt att fungera.

Forts.

Elin, Kadijatou och Erik i ett spännande möte

Behovet av utbildning är enorm i Gambia, det finns även behov av bra vägar har vi upptäckt. Nu bar det av till skolorna. Vi har sett skolorna på bilder, både på www.chigambas.se och i Chigambasnytt. Men att se dessa på riktigt – wow! Vilken tur att Lama var med, han berättade och visade massor och vi förstår nu ännu mer vilken stor betydelse organisationen och skolorna har för barnen/invånarna i Basse. Vi kan inte nog tacka Lama för sitt engagemang och sin vänlighet då han visade oss runt, vilken toppenkille!

Skolbänkar och stolar från Sverige

Erik 8 år tycker att skolan här i Gambia är mycket annorlunda skolan i Sverige. Golvet, väggarna, bänkarna – allt är annorlunda. Den allra största skillnaden är nog ändå toaletten, säger Erik.

Arbetet på skolorna pågick för fullt, nya toaletter, tak för skugga av vattenkrus och vid lek på solheta skolgårdar. Plantering av växtligheter mm. Vi hade med lite block och pennor som vi hoppas kom till användning för skolan.

Innan vi åkte tillbaka till vår camp så hade vi hunnit med att besöka alla tre skolorna och även besökt Lamas bostad. Vilken upplevelse vi varit med om! Det är en intensiv men intressant rundresa, hade vi varit här på egen hand så hade vi stannat längre, både vid fadderbarnet och vid skolorna. Lama följde oss tillbaka till Fulladu camp, vi tog farväl och tackade honom och skyndade oss sedan att duscha, åt kvällsmat och tittade när Fulastammen dansade. Vi somnade gott efter dag full av upplevelser.

Morgonen därpå åkte vi mot Senegals gräns där vi hade passkontroll, ett ställe för utstämpling från Gambia och efter några km instämpling till Senegal. I Senegal var vi hemma hos en familj som bodde i hyddor och mannen hade flera fruar. Barnen var så intresserade av Elin och Erik. Det har aldrig varit med barn på den här rundresan som varit så små. Lunchen åt vi i Tambacounda på ett vackert ställe. Vi tittade på träsnideriarbeten i Velingara. Senare på eftermiddagen kom vi till ingången till parken Niokolo-Koba och åkte ca 3 mil rakt ut i skogen till vi kom till hotellet / hyddorna på Simenti hotell. Utsikten från restaurangen är så vacker så att den inte kan beskrivas med ord.

De vilda djuren finns ända in på husknuten, vi blev väldigt förvånade när det stod ett vårtsvin och en apa utanför vår hydda när vi skulle springa dit för att hämta kameran. Ett gäng babianer och en annan apsort sprang bara några meter från oss när vi satt och beskådade utsikten på terrassen.

Här stannade vi två nätter. På morgonen därpå åkte vi tidigt ut på safari eftersom det är så varmt. Vi satt på ett lastbilsflak och åkte runt i parken, vi såg bl. a vårtsvin, vildsvin, antiloper, gaseller, jordekorrar, apor, vattenbufflar, fåglar och vi tittade på en termitstack som var flera meter hög. Vid floden stannade vi lastbilen och gick ner och tittade på flodhästar och krokodiler. När vi kom tillbaka blev det dopp i poolen, vattnet var alldeles grönt för det var flodvatten i den. Senare gjorde vi en flodtur, vi såg djur som var nere för att dricka vatten, vackra fåglar, babianer som gått och lagt sig i träden för att sova. Det som var mest spännande var att åka bland frustade, pustande flodhästar som dök upp – försvann ner osv.

Nästa morgon började resan tidigt, vi gick upp 04.45 och åkte tillbaka till Basse där vi åt lunch. Bussresan denna dag tog 14 tim och barnen som är suveräna, klarade även denna dag utan problem. Många av våra reskompisar, chaufförerna och guiderna är imponerade av deras positiva sätt. Nu åker vi söder om floden tillbaka ut mot kusten. När vi kom fram till Tendaba camp så var det mörkt, det var bara att ställa in väskorna i rummet och gå och äta kvällsmat för att sedan gå och lägga sig.